

Autisme en medicijnen

NVA

Nederlandse Vereniging voor Autisme

AUTISM ȘI MEDICAMENTE

MEDICAMENTE ÎN AUTISM

Această broșură este editată de Asociația Olandeză pentru Autism (forma originală).

Asociația și-a dat acordul pentru traducerea acestei broșuri în limba Română. Îi suntem recunoscători pentru acest fapt.

Această broșura a fost inițial una dintre activitățile proiectului Autism și Iași. Acest proiect este inițiat de către Fundația Ingrijiri fără Frontiere. Unul dintre obiectivele proiectului era să furnizeze literatura despre autism în limba Română. Traducerea a fost făcută de către Fundația Ancora Salvării.

Acest proiect a fost posibil datorită suportului financiar al câtorva sponsori.

• Consultants
• Archineers
• Managers

Tipărirea acestei broșuri pentru Moldova a fost făcută în cadrul proiectului: „Intervenția în Autism devine mai eficientă prin colaborare”, finanțat de Ambasada Olandei în București și implementat de către Fundația Ancora Salvării.

Martie 2017

Kingdom of the Netherlands

Prefața

Această broșură tratează subiectul utilizării medicamentelor în autism. Este scrisă mai ales pentru copiii și tinerii care au autism, părinții acestora și pentru persoanele care sunt implicate.

Puteți găsi în această broșură informații despre medicamentele folosite în autism în general și despre diferite medicamente specifice autismului.

Medicamentele nu pot vindeca autismul, dar pot ajuta la diminuarea problemelor care pot apărea în autism. De exemplu, se pot realiza mai ușor contacte sociale sau tulburările de somn sunt diminuate.

Pe lângă tratamente obișnuite unele persoane cu autism folosesc tratamente alternative, cum ar fi: diete, preparate de (suplimente) vitamine și homeopatie. În această broșură puteți citi în sumar despre ele.

AUTISM

Cineva are o tulburare din spectrul autist când e vorba de:

- O tulburare în a avea contact cu alte persoane;
- O tulburare în comunicarea și în utilizarea limbajului;
- Un câmp clar limitat de interese și activități;
- Eventual o tulburare în abilitatea de imaginare.

Autismul poate apărea în diferite forme. De aceea există diferite denumiri ale autismului. În această broșură vorbim de autism.

note: când în broșura este scris „autism”, se referă la toate tulburări din spectrul autist. Adică: tulburare autistă „autism infantil” sau „autism formă clasică”, sindrom Asperger, Multiple Complex Developmental Disorder [MCDD], Pervasive Developmental Disorder – Not Otherwise Specified [PDD-NOS] „elemente de autism” sau „autism forma atipică”, Tulburare dezintegrată infantilă, sindrom RETT.

Autismul se caracterizează deseori prin următoarele probleme:

Comportament retras, obsesivitate, hiperkinestezie, automutilare, probleme de concentrare, frică/teamă, tulburări de somn, probleme la masă, crize de nervi și agresivitate imprevizibilă.

POSBILITĂȚI DE INTERVENȚIE LA AUTISM

Puteți împreună cu medicul dumneavoastră alege din diferite posibilități de tratare.

Note: când vorbim în această broșură despre medic, atunci dorim să spunem un medic cu cunoștințe despre autism. El poate fi, de exemplu, medicul de familie-medicina generala, psihiatru sau neurolog.

Prin terapiile psihologice sau comportamentale se pot schimba simptomele autismului. De asemenea au un efect pozitiv siguranța, structura și adaptarea ritmului de trai. Intervenția poate include și medicamente ca un factor suportiv. Intervenția medicamentoasă poate conduce la terapii mai eficiente, de exemplu, pentru că medicamentul îl liniștește și astfel poate lucra mai bine în timpul terapiei.

Această broșură descrie medicamente care pot fi prescris de medici la o tulburare din spectrul autist. Ce medicament va prescrie în final medicul depinde de anumiți factori. Bineînțeles de cerințele care sunt, dar și de posibilele deficiențe care pot fi pe lângă autism. De aceea medicul va căuta tratamentul cel mai potrivit în cazul dumneavoastră. Aceasta înseamnă uneori că trebuie să încercați diferite medicamente până se găsește cel care are efectul pozitiv.

1. Medicamente in autism

CE POT FACE MEDICAMENTELE?

Medicamentele joacă un rol secundar în intervenția din autism. Ele sunt doar o părticică din planul complet de intervenție. Nu pot vindeca autismul, doar se diminuează problemele existente. Acestea pot avea un efect pozitiv asupra altor terapii. Medicul hotărăște împreună cu dumneavoastră ce medicament este potrivit situației.

MEDICAMENTE IN AUTISM

Tabel 1, mai jos, arată în mod global ce simptome pot fi tratate cu medicamente. După fiecare simptom sunt scrise una sau mai multe grupuri de medicamente care pot fi prescrise de medic.

Un singur medicament, care să aibă efect la toate persoanele cu autism, nu există. Realizați faptul că toate medicamentele, care sunt prescrise la autism, sunt pentru alte deficiențe. Ce medicament prescrie în final medicul depinde de simptome și de cum reacționează cel în cauză la anumite medicamente. Pe lângă aceasta este mereu dificil de spus dacă un simptom este cauza sau urmarea unei alte probleme. Și unde trebuie începută intervenția atunci. De asemenea poate fi necesar să combinăm două medicamente. Este important să stabilești cu medicul care simptome vor fi tratate. Deci ce este important pentru dumneavoastră să fie tratat.

Apoi este important să evaluați utilizarea medicamentelor o dată la o perioadă de 6 luni până la un an.

Pe lângă aceasta trebuie să fiți precaut dacă mai este vorbă de altă deficiență în afară de autism și se mai folosesc medicamente și pentru ea. Este valabil, de exemplu, pentru persoane cu afecțiuni cerebrale cum ar fi epilepsie sau care au o insuficiență renală sau hepatică. Fiți atent deci să știe medicul de alte afecțiuni și de alte medicamente care sunt utilizate.

Schema globală a simptomelor și cele mai utilizate grupuri de medicamente

<i>Simptom</i>	<i>Medicament</i>
Lipsa de concentrare	Din grupul concerta xl (Methylfenidat) Antipsihotice
Rigiditate, ritualuri (comportament rigid, gândire rigidă sau acțiuni obsesive)	Antidepresive (SSRI = Selective Serotonin Reuptake Inhibitors) Antipsihotice atipice
Agresiune, automutilare, crize de nervi	Antipsihotice atipice
Frici, simptome afective, a fi retras, indispus	Antipsihotice atipice Antidepresive (SSRI)

DOZA CORECTĂ

Când utilizați medicamente, este important să urmați cât mai bine instrucțiunile medicului. Citiți, de aceea, bine instrucțiunile din prospectul medicamentelor.

Este dificil să aprecieze la ce doză de medicamente veți reacționa bine. De aceea doza trebuie să fie indicată pentru fiecare în mod personal. De cele mai multe ori se crește progresiv pentru a se ajunge la efectul dorit. Aceasta se cheamă „a strecura lent”, ceea ce vrea să spună că începeți cu o doză (prea) mică și veți primi de fiecare dată un pic mai mult. Șansa de a apărea complicații este astfel mai mică.

EFACTE SECUNDARE NEGATIVE

Medicamentele pot avea și reacții adverse neplanificate. Acestea diferă de la persoană la persoană și de la medicament la medicament.

Cantitatea care trebuie luată este mereu un factor: o doză mai mică conduce spre mai puține reacții adverse (mai puțin grave) decât o doză mare. Când există reacții adverse vorbiți cu medicul. De exemplu, despre a micșora doza sau despre căutarea unui alt medicament care nu provoacă această reacție adversă.

De asemenea pot fi prescrise și mai multe medicamente o dată, de exemplu pentru alte afecțiuni decât autism. Reacții adverse pot apărea atunci din cauza combinației de medicamente. Informații despre reacțiile adverse sunt descrise în indicațiile date la medicament.

A SE OPRI

Când medicamentul nu are efectul dorit, sau când se dorește să știe dacă mai e necesar de luat medicamentul, trebuie să se vorbească cu medicul dacă se poate opri să-l mai ia. De cele mai multe ori se va micșora progresiv doza. Aceasta se numește „a pleca lent” și aceasta diminuează șansa apariției de reacții adverse cauzate de procesul dezobșnuirii. Aceste reacții de dezobșnuire sunt urmări ale faptului că organismul trebuie să se obișnuiască la situația fără medicament. La unele medicamente nu este necesar să se obișnuiască și se poate opri direct după ce ați vorbit cu medicul.

INFLUENȚAREA ABILITĂȚII DE RECȚIONARE

Medicamente ca: antipsihotice, antidepresive, stressigal (buspiron), și anti-ADHD („anti-hiperkinestezie”) pot influența abilitatea de a reacționa și de a se concentra. În timpul utilizării acestor medicamente nu este indicat să se conducă mașina sau alte aparate periculoase. Și copiii trebuie să fie mai atenți când se joacă pe strada sau sunt în trafic.

A HOTĂRI BINE INFORMAT

A lua sau nu medicamente este în final hotărârea fiecărei persoane cu autism (sau a reprezentantului lui legal) în parte! Nu ezitați să puneți întrebări. Medicul specializat vă poate spune, de cele mai multe ori, mai multe despre posibilitățile tratării. Rămâneți critic și întrebați-vă dacă medicamentele sunt o soluție bună pentru dumneavoastră. Vorbiți despre gândurile și îndoielile dumneavoastră cu medicul, astfel încât să găsiți împreună soluția potrivită.

1.1. Antipsihotice

CÂND SE UTILIZEAZĂ ANTIPSIHOTICE?

Antipsihotice sunt prescris când este vorba de:

- Probleme de concentrare, teamă, comportament hiperactiv;
- Probleme cu contactele sociale sau comportament retras;
- Comportament agresiv sau crize de nervi;
- Auto-mutilare;
- Negativism;
- Uneori la comportament sexual neadecvat;
- Dezvoltarea limbajului și învățarea discriminativă

CE ANTIPSIHOTICE EXISTĂ?

Antipsihoticele sunt împărțite în două grupe: cele clasice și antipsihotice atipice. Antipsihoticele clasice există de mai mult timp. De aceea este deja cunoscut mai mult despre efectul lor și complicațiile care pot apărea. Antipsihoticele atipice au apărut mai târziu pe piață și se cheamă astfel fiindcă ele cauzează mai puține deficite motorii decât cele clasice.

Antipsihoticele clasice

Cel mai des folosit antipsihotic la autism este *Haldol*. Haldolul conduce la liniștire și combate retragere. La acest medicament s-au făcut cele mai multe cercetări, care au dovedit că medicamentul are efectul cel mai bun în special la copii. Uneori sunt folosite: pimozidum-pimotid, orap, oripan; pimpamperon, tioridazin. Cercetări la efectele celorlalte

antipsihotice la autism nu sunt făcute încă. Dar toate antipsihoticele clasice funcționează la fel ca Haldol și pot avea aceeași complicații.

Antipsihotice atipice

Cele mai dese prescrise antipsihotice atipice la autism sunt rispen, rispolept și olanzapin -utilizate si in RO. Din cercetări reiese că rispolept ajută la autism contra crizelor de nervi-agitație, agresivitate și automutilare. Efectul pe termen lung și siguranța de a lua rispolept sunt încă în cercetare.

Olanzapinul, reiese din cercetare că aduce îmbunătățiri la iritație, hiperactivitate, probleme în contacte sociale, agresivitate și automutilare. Dar mai multe studii sunt necesare la acest Olanzapin.

EFFECTE SECUNDARE NEGATIVE ALE ANTIPSIHOTICELOR

Utilizarea antipsihoticelor pot determina complicații urâte. Acestea depind de doză și nu se manifestă la toate persoanele la fel. Medicul va căuta medicamentul potrivit uitându-se la efectul și complicațiile lui la persoana în cauză.

La antipsihotice clasice și atipice pot apărea următoarele complicații:

- Stare de somnolență. Aceasta apare la aproximativ 30% din utilizatorii. La jumătate din ei este ceva temporar. Când complicația stăruie, vorbiți cu medicul.
- Constipație, sistemul digestiv blocat.
- Gura și ochii uscate.
- Retenție urinară.
- Cheful redus de sex.
- Mărirea greutateii corporale. Aceasta apare mai des la antipsihotice atipice decât la cele clasice.
- La copii pot apărea teamă și/sau depresie ca o complicație, ca și agresivitate sporită. De cele mai multe ori aceasta este urmare a dozei prea ridicate.

Pe lângă acestea pot apărea deficite în mișcări. Aceasta se întâmplă mai ales la antipsihotice clasice. Copii sunt mai sensibili la aceste deficite în mișcări:

- Distonie acută: slăbire și întărire (bruste) a mușchilor. Mereu sunt aceste contracții la nivelul feței și a gâtului.
- Neliniște (agitație), ce-l face greu să stea jos, culcat sau în picioare liniștit un timp mai îndelungat.
- Parkinsonism, acest sindrom are simptomele bolii Parkinson. Mai ales rigiditate a mușchilor și mișcările sărace apar la acest sindrom de Parkinsonism.
- Diskinesie tardive (= deficite în mișcări întârziate): contracții în mușchii și neliniște/agitație în mișcări ale gurii, buzelor și ale limbii. Aceste simptome pot fi definitive.

O complicație gravă și deosebită este sindromul neuroleptic malign. Apare rareori, dar cere o intervenție rapidă deoarece poate avea urmări deosebit de grave. Caracteristici la început sunt: contractarea brusca a mușchilor însoțită de febră, conștientă scăzută, tahicardie, tensiune ridicată și transpirație sporită. Sindromul neuroleptic malign poate apărea câteva de la câteva zile până la câteva săptămâni după introducerea sau schimbarea dozei.

Când apar aceste simptome trebuie să informați imediat medicul și internarea în spital este necesară.

O altă complicație rară dar gravă este agranulocitoza. Aceasta se caracterizează prin scăderea numărului de globule albe din sânge, care sunt importante pentru protejarea împotriva bolilor.

De aceea este controlat regulat sângele când sunt folosite antipsihotice atipice. La durere de gât și febră trebuie să anunțați imediat medicul, pentru că aceasta poate indica imunitatea scăzută la boli.

1.2. Antidepresive

CÂND SE UTILIZEAZĂ ANTIDEPRESIVE?

La autism sunt prescrise medicamente la următoarele simptome:

- Probleme în stările emoționale;
- Acțiuni obsesive;
- Gânduri obsesive;
- Crize de teamă și panică;
- Automutilare.

CE ANTIDEPRESIVE EXISTĂ?

Antidepresivele se impart în două grupe: cele *clasice* și cele de *generația a doua*, printre care așa numite SSRI (Selective Serotonin Reuptake Inhibitors, inhibitorii receptorilor selectivi pentru serotonina). Diferența cea mai mare dintre cele două sunt complicațiile (vezi mai jos).

Antidepresivele nu lucrează direct, durează două până la patru săptămâni înainte de a avea efect. Deci nu opriți prea repede când credeți că nu are efect.

Antidepresive clasice

Cel mai utilizat antidepresiv clasic este clomipramin (anafril). Medicul poate prescrie acest medicament ca să se îmbunătățească interacțiunea socială, să se diminueze gânduri și acțiunile obsesive și comportamentul agresiv.

Când alături de autism este vorba și de simptome de ADHD (hiperactivitate), antidepresivele le pot diminua.

La utilizarea antidepresivelor trebuie controlat regulat funcționarea inimii copiilor și a tinerilor de către medic. Aceasta datorită pericolului asupra ritmului cardiac.

Medicamente de generația a doua

La autism sunt prescrise mai ales SSRI-uri, mult mai mult decât antidepresive clasice. La probleme de depresie medicul poate prescrie medicamente din generația a doua. Acestea pot ajuta la acțiununi și gânduri obsesive. Pe lângă aceasta medicul le prescrie la automutilare. Cele mai des utilizate sunt anxetin și proxetin. Anxetin poate avea un efect clar pe abilitățile sociale, limbaj verbal și gânduri, însă nu toți sunt convinși de acest lucru. Pe lângă aceasta copii și tineri pot deveni hiperactivi în timpul și după utilizarea SSRI-urilor. Proxetin poate diminua agresivitatea. Despre fluvoxamine, anxetin și sertalin-zoloft există cercetări deschise la adulții cu autism. Aici este notat despre comportamentele obsesive, rigide, stereotipe și agresive ca sunt diminuate, în timp se poate vedea și o îmbunătățire a comportamentului social.

EFFECTE SECUNDARE NEGATIVE ANTIDEPRESIVELOR

Complicațiile hotărâsc în mare parte ce antidepresiv va fi utilizat.

Complicații care pot apărea la antidepresivele clasice sunt:

- O gură uscată, retenție urinară, ochii uscați, derutare, deficiențe de concentrare și memorie, dureri de cap și constipație. Aceste complicații apar deseori, mai mult la adulți decât la tineri.
- Deficiențe în funcționarea organelor sexuale.
- Derutare bruscă și bătăile inimii ridicate-tahicardie- datorită tensiunii scăzute a sângelui. Aceasta poate apărea când se ridică din șezut sau culcat. În sine nu este grav, dar mai ales adulți pot resimți dificultate din această cauză.
- Somnolență. De aceea trebuie să aveți grijă în trafic.
- Mărirea greutateii corporale datorită poftelor sporite de mâncare.

- Funcționarea inimii mai scăzută. Mai ales la persoane cu boli cardiace pot apărea aceste probleme.

SSRI-uri anxetin, fluvoxamine, sertalin-zoloft și proxetin sunt acceptate de cele mai multe ori bine. Ele provoacă la rândul lor alte complicații, ca:

- Probleme la stomac și la sistemul digestiv, ca senzație de vomă, vomă și diaree.
- Nervozitate, durere de cap, insomnie și mai ales la început probleme cu frica.
- Deficite sexuale. Poate cauza impotență la barbat. Aceste complicații apar mai ales la dozele prea mari.
- Pierdere a greutateii corporale cauzată de mai puțină poftă de mâncare (anxetin). Proxetin și fluvoxamine pot cauza creșterea greutateii corporale.

1.3. Medicamente de Anti-ADHD

CÂND SE UTILIZEAZĂ MEDICAMENTE ANTI-ADHD?

Aceste medicamente sunt utilizate când autismul și ADHD-UL apar împreună la o persoană. Simptomele pot fi:

- Deficiențe de concentrare;
- Hiperactivitate;
- Comportamentul impulsiv.

CARE SUNT MEDICAMENTELE DE ANTI-ADHD?

Medicamentul cel mai utilizat este Concerta xl (Ritalin, în RO-Concerta XL). Pe lângă aceasta sunt prescrise clonidin și guanfacine-estulic (în RO-ultimul nu se folosește).

Concerta xl este utilizat pentru simptome ca hiperactivitate, agitație și impulsivitate . Medicul poate prescrie clonidin când e vorbă de hiperactivitate la copii cu autism (mai ales la PDD-NOS).

EFACTE SECUNDARE NEGATIVE LA MEDICAMENTELE ANTI-ADHD

Datorită utilizării medicamentului concentra xl se pot accentua unele simptome ale autismului, cum ar fi comportament de retragere, teamă, iritație, comportament nelimitat și repetarea unor atitudini sau anumitor mișcări.

Alte complicații care pot apărea la concerta xl sunt:

- Insomnii;
- Scăderea poftei de mâncare și a creșterii, pierdere a greutateii corporale;
- Dureri de cap și burtă, amezeli, gura uscată;
- Indisponere, agitație, ridicare a comportamentului stereotip.

Cu cât e mai grav autismul (și deficiența mintală), cu atât mai cu grija trebuie tratat medicamentul concerta xl. De asemenea pot apărea la clonidin obișnuința. Aceasta vrea să spună că trebuie să fi utilizat din cei din cei mai mult din acest medicament ca să se obțină același efect.

1.4. Alte medicamente

MEDICAMENTE ANTI-PARKISON

Ceea ce indică deja numele acestor medicamente anti-parkison, este folosirea împotriva bolii Parkison. Medicul poate prescrie aceste medicamente contra complicațiilor antipsihoticelor.

Antipsihoticele pot declanșa complicații asemănătoare celor din parkison, ca rigiditate a mușchilor, tremurul mâinilor. Medicamentele anti-parkison acționează asupra acestor complicații.

O excepție sunt acele deficiențe de mișcare cauzate de utilizarea îndelungată a medicamentelor (diskinesie tardivă). Medicamentele anti-parkison le pot agrava.

Medicamente des utilizate sunt *Akineton* și *Dexetimide*.

Din păcate și medicamentele anti-parkison au la rândul lor complicații, cum ar fi: probleme de memorie, gura și ochii uscați și vedere scăzută. Uneori apar probleme urinare, stare de vomă. Deci cel mai bine este să căutați doza minim posibilă de antipsihotice, astfel încât să nu fie nevoie de medicamente anti-parkison. De aceea este mai bine să reduceți doza de antipsihotice sau să încercați antipsihotice atipice.

LITHIUM (carbonat de lithiu)

Lithium este utilizat mai mult la depresia maniacală, numită și tulburare bipolară. Medicul poate prescrie lithium la comportament agresiv sau automutilare. Dar există puține dovezi ale efectului pozitiv. Doza de lithiumului este foarte importantă. La doză prea mică a lithiumului în sânge, el nu va avea efectul dorit. Dar la o doză prea mare pot apărea complicații sau chiar otrăvire datorită lithiumului. De aceea medicul va urmări bine doza lithiumului în sânge.

Complicațiile cel mai des întâlnite sunt: stare de vomă, vomatul, diaree, luare în greutate, mâinile tremurând, probleme de memorie și în concentrare. Lithium poate provoca și setea.

De asemenea unii utilizatori de lithium trăiesc egalizarea stărilor emoționale. În final lithium poate agrava unele boli de piele, cum ar fi: acnee și psoriazis.

BETA BLOCANTE

Betablocantele se prescriu la probleme cardiace și nervoase. Probabil ajută aceste medicamente la comportament agresiv, crize de nervi, stres și automutilare. Nu sunt prescrise deseori la autism. Nu s-a făcut încă o cercetare amplă pentru betablocante lși autism.

Propranololul este folosit mai des în cazul autismului . Medicul poate prescrie acest medicament împotriva neliniștii datorată utilizării antipsihoticelor și mișcărilor întârziate.

ANTAGONIȘTI – OPIAT

Se așteptau ca antagoniști - opiat să lucreze bine la autism. Dar entuziasmul s-a redus mult deja. Din cercetare reiese că efectul e minim și este redusă doar hiperactivitatea. Nu există un efect pe simptomele sociale. Un exemplu al antagoniști – opiat este Naltrexon (Nalorex).

STRESSIGAL

Stressigal este anxiolitic (un medicament contra anxietatii). Există câte un sprijin pentru efectul pozitiv al stressigalului (Buspar, în RO-stressigal) pe teamă, agitație, agresivitate, automutilare și tulburări de somn.

Complicațiile cele mai des întâlnite sunt: stare de vomă, dureri de cap și vomatul.

ANTI-EPILEPTICE

Anti-epileptice sunt prescrise mai ales la crize epileptice: 20%-30% din copii cu autism le au. Pe lângă acestea există câteva indicii că simptomele autismului se pot îmbunătăți cu aceste medicamente.

Simptomele despre care vorbim atunci sunt: schimbări de stări emoționale, hiperactivitate și comportament agresiv. Medicamentele cel mai des utilizate sunt carbamazepina și taver sau depakine și convulex.

Complicațiile cele mai importante ale medicamentelor carbamazepina și taver sunt somnolență, absență, convulsie, deficite de echilibru, vedere dubla și la doza prea mare: stare de vomă.

Complicații la depakine și convulex sunt somnolență, stare de vomă, dureri de stomac, voma, diaree, tremuratul și luare în greutate.

Pentru că la carbamazina și depakine etc. se dezvoltă deficite în starea sanguină este important să controlați mereu analizele sanguine și funcționarea ficatului.

2. Posibile tratamente alternative

În acest capitol este vorba despre tratamentele alternative ce pot fi aplicate la autism. Se abordează diete, vitamine și homeopatie. Și pentru aceste tratamente e valabil faptul că nu pot vindeca autismul, dar sunt persoane care au observat îmbunătățiri în propriul comportament sau în comportamentul copilului lor. Sunt și persoane care nu observă efectele sau doar pentru o perioadă scurtă.

DIETĂ

În diferite broșuri și pe internet se găsesc diete sau sfaturi pe diete care sunt direcționate pe autism. Acestea sunt bazate pe presupunerea că tulburările autiste au o relație cu probleme digestive (schimbarea substanțelor în corpul uman). Această presupunere este încă prea puțin dovedită științific și de asemenea dietele și sfaturile pe diete nu sunt cercetate încă pe larg. Dar sunt părinți care scriu pe internet în mod regulat că au experiență bună cu diete.

O teorie pe care este bazată dieta și sfaturile pe diete la autism este teoria lui Shaw. El presupune că la persoanele cu autism sistemul imunitar este scăzut, printre altele datorită cauzelor genetice. Aceasta poate conduce la, de exemplu, infecții ale urechii, ale gâtului sau alte infecții ale căilor respiratorii superioare. Un tratament cu antibiotice poate afecta compoziția „digestivelor” și poate da o șansă la bacteriile care provoacă boli și „ciuperci”. Aceste ciuperci și bacterii pot produce substanțe care influențează procesul de prelucrare a hranei, dar în final afectează și funcționarea creierului. Ciuperca Candida poate produce, de exemplu, o substanță care diminuează mai mult funcționarea sistemului de apărare (imunității). Astfel se crează un cerc vicios de apariție unui nou virus și utilizarea antibioticelor. Apoi ciupercile pot fi

cauza afecțiunii peretelui organelor digestive, astfel încât vor apărea găuri. Aceste substanțe ajung în final și la creier. Datorită afectării constante a acestor substanțe în creier se dezvoltă aceste tulburări comportamentale.

Această teorie este, după cum e scris mai sus, baza pentru un număr de diete utilizate la autism, adică dieta fără gluten și cazeine și dieta fără drojdie.

La **dieta fără gluten și cazeine** sunt înlocuite albuminele. Prin înlocuirea laptelui de vacă cu lapte de soia persoane cu autism și părinții copiilor cu autism au observat efecte pozitive. După părinți copiii deveneau mai comunicativi, bucuroși și mai puțin agresivi. Procesul de învățare s-a pornit din nou și mișcărilor lor au devenit mai fine.

La **dieta fără drojdie** vrea să spună că toate produsele care conține drojdie nu pot fi consumate. Exemple de astfel de produse sunt băuturi alcoolice, bere fără alcool, pâine, oțet, aluaturi în care sunt folosite drojdie și anumite cașuri/cașcavaluri. După părinți au apărut îmbunătățiri la unele persoane cu autism: dormeau mai bine și se puteau concentra mai bine. Părinții constatau că copiii lor cu autism aveau o dezvoltare a limbajului mai bună și că fac mai bine contact cu lumea înconjurătoare după dieta fără drojdie.

VITAMINE

Apar din cei din cei mai multe afirmații despre efectele pozitive ale vitaminelor și suplimentelor alimentare în tratarea autismului. Dar și la acestea s-au făcut încă puține cercetări științifice.

Utilizarea anumitor vitamine la autism se leagă de această teorie, deja descrisă de Shaw.

Singura vitamină la care s-au făcut un număr de cercetări științifice (dar nu toate la fel de credibile), este **vitamina B6**. În aceste cercetări s-a găsit un efect mediu. Vitaminele B sunt implicate în diferite reacții ale enzime care au legătură cu sistemul digestiv (schimbarea substanțelor

în corp). Mai ales vitamină B6 s-a dovedit mereu eficienta la îmbunătățirea sistemului digestiv.

Adăugarea magneziului la vitamina B6 trebuie să previne ridicarea hiper-audității (hipersensibilitate de auzire) la copii. De asemenea magneziul stimulează absorbția vitaminei B6 în corp.

Sunt descrise și experiențele pozitive cu vitaminele B1, B12, biotină și acid folic.

ALTE SUBSTANȚE

DMG (dimetilgicină) și BH4 sunt alte substanțe des numite.

Diminuarea problemelor la persoane cu autism este raportată mai ales de părinți. Necesitatea ambelor substanțe la autism este neclară (nu se folosesc în RO).

În unele cazuri DMG poate cauza hiperactivitate. Cu un pic de acid folic se poate compensa acest lucru. De aceea DMG este folosit mereu în combinație cu acid folic.

Secretină este un hormon subțire din digestivele cu efect pe evacuare a lichidelor din pancreas (necesar la prelucrarea mâncării). Datorită afectării peretelui sistemului digestiv (bazat pe teoria lui Shaw) este produs prea puțină secretină. Sunt găsite istorisiri pozitive pe internet despre această substanță și autism, dar în cercetări științifice concluzii despre efectele ei sunt, afară de una, negative.-nu se folosește în RO.

Melatonină este un hormon care este produs de epifiza-glanda pineala (o glandă mică în creier). Aceasta reglează nevoia de somn. Luarea melantoninei la probleme de somn ar avea îmbunătățiri ale somnului. Cercetările puține care s-au făcut arată că probabil are un efect asupra tulburărilor de somn la o grupă largă de pacienți. Despre complicațiile acestei substanțe nu se știe multe.

ALTE FORME DE TRATAMENT

Din cercetare reiese că multe persoane cu autism folosesc și Homeopatie. Și alte terapii, ca acupunctura și macro-bioticele cunosc un public credincios care crește. Baza științifică este slabă pentru aceste metode, pentru că existe puține dovezi obiective.

Pentru **Homeopatie** este un punct de plecare important faptul că fiecare persoană este o ființă unică și de aceea are nevoie de medicament propriu. La intervenția unui medic homeopat nu stă boală centrală, ci persoană bolnavă. Viziunea este că omul este o unitate de nerupt cu trup și duh.

Homeopatia lucrează pe principiul similarității -multe substanțe (de exemplu: plante, dar și minerale cum ar fi mercur) provoacă la persoane sănătoase simptome de boală. Când din astfel de substanță este făcut un remediu homeopat, tocmai pot fi vindecate astfel de simptome la persoanele bolnave.

În privința autismului are medicul homeopat de ales dintr-o serie de remedii.

La sfârșit

Când optați pentru tratamente alternative, aveți grija să vă duceți la un specialist recunoscut.

3. Index Medicamentelor

<i>Generic name</i>	<i>Denumirea în limba Română (sau inexistentă)</i>
Anti-psychotics	Anti-psihotica
flufenazin	Flumazine
zuclopentixol	-
droperidol	droleptan
pimpamperon	Pipamperon
sulpride	-
flupentixol	Fluanxol
benperidol	Benzperidol
haloperidol	Haldol
fluspirilene	Imap, Redeptin
broomperidol	-
chloorpromazin	Plegomazin
thioriazin	Tioridazin
alimemazin	Trimeprazine
periciazin	Neuleptil, Propericiazin
penfluridol	Penfluridol

<i>Generic name</i>	<i>Denumirea în limba Română (sau inexistentă)</i>
triflupromazin	-
perazin	-
trifluperazin	Trifluperazin
perfenazin	Trilafon
chloorproxitene	Chlorprothixenum-taractan
clozapin	Leponex
risperidon	Rispen, Rispolept
quetiapine	-
olanzepin	-
Anti-depressive	Anti-depresiva
clomipramin	Anafranil, Clomipramin
maprotilin	Ludiomil
nortriptylin	Nortryptillin
desipramin	Pertrofan
dosulepin	
amitriptylin	Amitriptilin
trimipramin	Surmontil
imipramin	Antideprin

<i>Generic name</i>	<i>Denumirea în limba Română (sau inexistentă)</i>
citalopram	Cipramil
fluvoxamin	Fluvoxamine
fluoxetin	Anxetin
paroxetin	Paroxetin
sertralin	Sertralin-zoloft
Anti -ADHD	Anti-hiperkinetitate,sub-concentrare
clonidin	Clonidin
methyلفenidaat	Concerta xl
atomoxetin	Strattera
Other medicines	Alte medicamente
bupirion	Stressigal
carbamazepin	Carbamazepina, Taver
valproin acid	Depakine, Convulex
dexetimide	-
lithium	Lithium
propranolol	Propranolol